

Schimbul se termină. Responsabilitatea nu. Află ce informații trebuie transferate între două schimburi și cum eviți produsele fără responsabil clar.

Schimbul se termină. Responsabilitatea nu.

La sfârșitul turei, oamenii pleacă. Produsele, echipamentele și problemele rămân.

Un lot poate fi în răcire. Un produs poate aștepta o decizie. O etichetă poate necesita corectare. O temperatură poate fi aproape de o limită. Un echipament poate funcționa anormal. Dacă această informație nu este predată clar, schimbul următor începe cu o imagine incompletă.

În multe firme, predarea este o conversație grăbită pe ușă: „Este totul în regulă.” „Mai sunt câteva lucruri acolo.” „Știe colegul.” Aceste formule transmit liniște, nu control.

Ce se transferă între schimburi

Predarea nu este doar despre sarcinile rămase. Ea transferă produsele și loturile aflate în lucru, starea controalelor importante, produsele acceptate sau suspecte, informațiile de trasabilitate, abaterile și deciziile luate, acțiunile încă deschise, starea spațiilor și echipamentelor și responsabilitatea pentru etapa următoare.

O tură care nu știe ce preia nu poate controla corect ceea ce urmează.

Cele trei riscuri ale unei predări slabe

Informația se pierde. Persoana care știa detaliul a plecat, iar ceilalți reconstruiesc situația din memorie și presupuneri.

Problema este transferată fără statut. Produsul suspect rămâne în același spațiu cu produsul conform. Următoarea persoană nu știe dacă poate să îl folosească.

Nimeni nu mai deține acțiunea. Schimbul anterior crede că a informat. Schimbul următor crede că problema aparține celor care au produs-o. Acțiunea rămâne „între ture”.

Principiul predării sigure

Nu predăm doar ceea ce există. Predăm starea, informația și acțiunea necesară.

Persoana care predă confirmă situația. Persoana care primește verifică elementele stabilite și acceptă explicit responsabilitatea pentru continuare.

Ce trebuie să conțină predarea

1. **Ce produse sau loturi sunt active** — ce se află în lucru, unde, în ce etapă și ce urmează.

2. **Ce controale au fost realizate** — se transmit rezultatele care influențează etapa următoare, nu toate datele zilei repetate verbal.
3. **Ce abatere a apărut** — descrisă concret: ce s-a observat, când, la ce produs și ce măsură imediată s-a luat.
4. **Ce produs are statut special** — blocat, în așteptare sau suspect, identificat și separat conform regulii firmei.
5. **Ce acțiune este încă deschisă** — ce trebuie făcut, cine preia și cine poate decide închiderea.
6. **Ce s-a schimbat** — plan de producție, rețetă, furnizor, echipament sau instrucțiune temporară.

Predarea în maximum 60 de secunde

Pentru o zonă simplă, predarea verbală poate folosi formatul:

Produsul / starea / abaterea / acțiunea / responsabilul.

Exemplu: „Lotul X este în camera 2, în etapa de răcire. Ultimul control a fost la ora indicată în fișă. Recipientul Y este blocat și marcat din cauza unei etichete neclare. Nu se folosește până la decizia coordonatorului. Tu preiei următoarea verificare și confirmi aici.”

Predarea scurtă funcționează numai dacă termenii și locurile au fost definite anterior. Nu înlocuiește înregistrările obligatorii sau informația tehnică necesară.

Cum implementezi metoda

Pasul 1 — Observă predarea actuală. Timp de câteva zile, notează ce informație se transmite, ce se uită și ce întreabă schimbul următor.

Pasul 2 — Alege informația critică. Nu transforma predarea într-un raport despre tot ce s-a întâmplat.

Pasul 3 — Stabilește rolurile. Cine predă? Cine primește? Cine decide pentru produsul suspect?

Pasul 4 — Creează un suport unic. O fișă scurtă, un registru controlat sau un instrument digital — evită informația împărțită între bilețele și memorie.

Pasul 5 — Exersează o abatere. Simulează un produs blocat sau o verificare neterminată. Urmărește dacă informația ajunge unde trebuie.

Pasul 6 — Confirmă preluarea. O predare transmisă, dar neînțeleasă, nu este completă.

Pasul 7 — Verifică după schimb. Coordonatorul urmărește dacă acțiunile au fost continuate.

Ce nu trebuie să devină predarea

O ședință lungă despre întreaga zi, o listă de reproșuri pentru schimbul următor, o formulă automată „totul este bine”, o semnătură fără verificare sau o modalitate de a muta problema și vina.

Rolul managerului

Managerul trebuie să asigure o scurtă suprapunere sau un mecanism realist de predare. Dacă o tură se încheie exact când cealaltă începe, fără timp și fără canal stabilit, firma a proiectat pierderea informației.

Tot managerul clarifică cine are autoritatea de a bloca și elibera produsul, unde se păstrează produsul cu statut neclar și cum se reacționează la o problemă moștenită de la schimbul anterior. Scopul nu este ca tura următoare să „plătească” pentru abaterea celei anterioare, ci protejarea produsului și rezolvarea cauzei.

Ideea de reținut

Sfârșitul schimbului este unul dintre cele mai importante transferuri dintr-o unitate alimentară.

O predare sigură spune ce avem, în ce stare este, ce problemă există, ce urmează și cine preia.

Aceasta este o verigă de încredere: responsabilitatea nu dispare când persoana pleacă.

[Testează predarea dintre schimburi timp de 7 zile](#)

[Citește: Cum transformi o procedură într-o Fișă a Verigii](#)